

ДНЕВНИКЪ

(Стенографически)

LXXXIX заседание, на 18 Августъ 1884 година.

Отворено въ 2 $\frac{1}{2}$ часа слѣдъ пладнѣ, подъ прѣдсѣдателството на г. прѣсѣд. Т. И. Кесякова, въ отсъствие на г. г. Величкова и д-ра Жечева съ отпущъ.

Съобщение № 2934 отъ г. Главний Управитель, въ отговоръ на запитването отъ Постоянний Комитетъ по станалия обискъ въ печатницата „Напрѣдъкъ“

К. Калчевъ: Отъ писмото се види, че и г-нъ Кръстевичъ *чул* за дѣто се произвелъ обискъ въ печатницата. Понататѣкъ се уклонява да обясни въпросътъ, а призовава Постоянний Комитетъ да се отнесе и научи въ подробностъ работата, ако желае, отъ прокурорството и съдебний изслѣдователъ. Ако нѣкой отъ г-да членовѣтъ поиска да знае подробноститѣ, може да направи прѣдложение да се пита Дир. на Правосъдїето. Азъ ще подкрѣпа едно такъво прѣдложение. При единъ фактъ обаче, който не се отказва и отъ Главний Управитель, за мене се излишни другитѣ подробности. Фактътъ е — станалиятъ обискъ. Азъ съмъ казалъ и пакъ казвамъ, че спорѣдъ Органически Уставъ обискъ за прѣстѣпление по печатѣтъ не може да става. Свободата на печата е гарантирана отъ Орган. Уставъ, а като се прави обискъ по печата, нарушава се неприкосновеността на жилищата. Ако въ случая, стане нарушение на тая неприкосновеностъ на жилищата, поне за напрѣдъ да не става, длъжностъ е на Постоянний Комитетъ да обърне вниманието на правителството. Да каже, че като въ областта печата е свободенъ никакъвъ обискъ не може да става съ което се нарушава неприкосновеността на жилищата. Постоянний Комитетъ обръща вниманието на правителството за напрѣдъ да не допуца подобни постѣпки. Колкото за станалия обискъ — да тегли подъ отговорностъ иниціаторитѣ.

Д-ръ Хакановъ: Отъ отговора излиза, че Главний Управитель категорически отхвърля отговорността отъ себе си за станалия обискъ, а я натоварва на съдеб. власть. По мое мнѣние Органически Уставъ дава повече право на Постоянний Комитетъ да се отнася за свѣдѣние по разни въпроси до директоритѣ. По тоя въпросъ, за да узнаемъ подробноститѣ трѣбва да питаме Директора на Правосъдїето. Ако г-нъ Калчевъ направи такъво прѣдложение, може да се подкрѣпи. Но прѣди това да се прави прѣдложение, незнай да ли ще е умѣстно, азъ поне искамъ да зная да ли всички дѣйствия по обиска съ били незаконни. И тия нѣща можатъ да се научатъ отъ Директора на Правосъдїето. Даже самъ Главний Упра-

витель да бѣше се оплакалъ и подигне процесъ, пакъ съдебната властъ щеше да пази формитѣ, прѣдписани отъ закона, при прѣслѣдванieto. Сега трѣбва да се пита за да знаемъ: да ли съ спазени всичкитѣ законни форми, които трѣбватъ на властѣта, когато се касае до прѣслѣдване единъ вѣстникъ или редакторъ. Като приемемъ такъвъ отговоръ, тогава можемъ да искаме наказанието на виновнитѣ. Другояче нашето прѣдложение нѣма да има важносгъ, че Главний Управителъ отхвърля отъ себе си отговорността, а ние не знаемъ официално какво е станало.

К. Калчевъ: Азъ пакъ казвамъ, че подробноститѣ, ако трѣбватъ не сѣмъ противенъ да се искатъ. За мене обаче главното е фактътъ, че е станалъ обискъ по прѣстѣпление по печата, нѣщо, което не може да се позволи. Ето, за това правя такъво прѣдложение.

Д-ръ Хакановъ: Азъ не сѣмъ противъ такъво прѣдложение, но работата е, за да може да стане подобна прѣпорѣка за Постоянный Комитетъ трѣбватъ доказателства. Отъ вѣнъ всички знаемъ какво е станало, но нѣмаме официално съобщение на станалото, на което да основемъ прѣпорѣката. На основание на слухъ, мисля, не е достоенно за Постоянный Комитетъ да прави прѣпорѣки. Трѣбва да ни съобщи Директора на Правосѣднето официално какво е станало, тогава да пратимъ на правителството тая прѣпорѣка. Директора ще ни даде нуждитѣ свѣдѣния: той е длѣженъ да зацѣщава нашитѣ права, това го изисква Постоянный Комитетъ и Областното Събрание и отъ всички директори. Ако са станали нѣкои погрѣшѣти директора е трѣбвало да ги поправи, зависило е отъ него това — Главний Управителъ отхвърля отъ себе си работата.

Матѣевъ: Тоя случай е първи въ областѣта, и послѣденъ може би ще остане. Но когато за него цѣлъ свѣтъ узна Главний Управителъ да казва: „чухъ, че станало такъво нѣщо“ — не е работа. Послѣ Главний Управителъ се отказва отъ отговорността, като казва, че компетентната властъ извършила това, като за да я оправдае, същеврѣменно указва на членоветѣ отъ Органически Уставъ, на които е имала основание да извърши това. Азъ отъ това заключавамъ, че щомъ указва на членове, знае добръ работата. Като търси членове отъ Органически Уставъ, значи иска да зацѣсти чиновникътъ. И слѣдъ това, като се пита Главний Управителъ, който знае работата, да се пита и директора — не трѣбва.

К. Калчевъ: Г. Кръстевичъ асли обича да цитира членове отъ Органически Уставъ за всѣки въпросъ: азъ така глѣдамъ за случая, а не както каза г. Матѣевъ. Тука обаче, както казахъ, трѣбва да се гледа на факта, че той не отказва на станалии обискъ. Трѣбва ние пакъ да кажемъ да не се допуца това и за прѣдъ. Разумѣва се той, Главний Управителъ, да издири и види ако има нарушение да подигне прѣслѣдване.

Д-ръ Дагоровъ: Г-да, г. Главний Управителъ казва въ писмото си, че „чулъ да станало това“. Подолу казва, че такъва работа може да направи прокурорството по право отъ Органически Уставъ да влѣзе въ кѣщи по заварено прѣстѣпление и друго, та да може да хване документи за по-голѣмо обяснение на прѣстѣплението. Значи отъ една страна чулъ, че имало нѣщо, а отъ друга страна оправдава обискътъ. Дали обаче писаното отъ Главний Управителъ е положено на законна почва? Членоветѣ, които цитира отъ Органически Уставъ не се касаятъ

върху обиска по прѣстѣпление на печата. Спорѣдъ Органически Уставъ, като свободата на печата е посветена и жилищата на гражданитѣ неприкосновени, азъ мисля, че Главний Прокуроръ ималъ е право да се съобрази съ тия членове, които за негово оправдание, привежда г. Главний Управителъ. Ще бжде позоръ за Постоянний Комитетъ, ако се произнесе, че прокурорътъ или правителството справедливо подчиняватъ нашия печатъ на тия членове. Ако Главний Управителъ бѣше казалъ, че станало това „съгласно турския законъ за печата“, тогава другъ бѣше въпросътъ, тогава щеше да е мисли: да ли турския законъ за печата е въ сила въ нашата областъ, да ли членоветѣ на които прокурора се е основалъ не противоречатъ на 33 и 40 отъ Органически Уставъ. Но сега въпросътъ е другъ. Тукъ е станало нарушение на Органически Уставъ. Въ такъвъ случай очекваше се Главний Управителъ, като блюстителъ на Органически Уставъ да се позаинтересова за най-сжщественитѣ права на гражданитѣ. Негова длѣжностъ мисля бѣше прѣдварително по най-сериозенъ начинъ, да прѣслѣдва обстоятелствата и даде свѣдения на Постоянний Комитетъ за да може той да се произнесе какво трѣбва да стане. Но съ това писмо отъ Главний Управителъ дѣйствиелно затруднява Постоянний Комитетъ да се произнесе. Спорѣдъ мене Главний Управителъ или знае прѣдварително работата и е заповѣдалъ да стане обискътъ, или — съгласенъ е че е произведенъ, та вслѣдствие на това, съгласно съ духътъ на писмото му, подкрѣпа Главний Прокуроръ въ извършениѣ неправди. Понеже такъвъ прецедентъ ще има лоши послѣдствия, като се има прѣдъ видъ положението на нашата областъ, като се има прѣдъ видъ идеалътъ на всѣки българинъ за обединението на народа ни, за което ние ще трѣбва да имаме по-широко поле по печата, — за това трѣбва да запазимъ непожтнати поне тия двѣ права на нашитѣ граждани: свободата на печата и неприкосновеността на жилищата. Инакъ, ако сега незащитимъ тия сжщни права на гражданитѣ, утрѣ при най-малкия случай на исказване за обединението ни, ще расчитва правителството на тоя прецедентъ, и може да закопае тия права, може да нареди отдѣление шпионско, че на всѣка стѣпка да се слѣдва гражданитѣ. Прочее, като искажемъ скърбта си за станалия произволъ, за да се произнесемъ, че трѣбва да се накажатъ инициаторитѣ му.

К. Калчевъ: Азъ като говорихъ напрѣдъ не искахъ да се впускамъ въ подробности, защото ще се доде до неприятни работи. Въодушевенъ отъ миролюбиви чувства азъ не искахъ да говоря въ подробности, нито пакъ да се изискатъ тѣ отъ Директора на Правосждието. Азъ само обръщамъ внимание на това: въ писмото се казва, че станалъ обискъ, азъ казвамъ, че не може да става обискъ. Печатътъ е свободенъ, жилищата се неприкосновени. Ако нѣкой вѣстникъ направи прѣстѣпление, може да се издири да се прѣслѣдва прѣстѣплението, — защо трѣбва обискъ? Нашия народъ има вѣра въ свободата на печата и въ неприкосновеността на жилищата. Ние като негови прѣдставители да не допуваме поклатение въ тая му вѣра. Единъ случай ако е станалъ, който води къмъ това, да се протестираме, да кажемъ, че това е беззаконие и да не се повтаря такъво беззаконие. Повече говорение не трѣбва, защото ако се говореше, ако се коснемъ до подробноститѣ, азъ можахъ много нѣщо да кажа, но-ужъ не щѣхъ. Главний Управителъ *чулъ*, че станалъ обискъ, не се и заинтересувалъ да пита, като Главенъ

Управителъ, който трѣбва да пази Органически Уставъ, защо е станало това, какъ е станало, законно или произволно. Даже ако трѣбва да искажемъ скѣрбъ, трѣбва да кажемъ вслѣдствие на писмото. По долу указва на нѣкои членове отъ Органически Уставъ, то не е да оправдае прокурорътъ, но дава такъво тълкувание на тия членове — и за това тълкувание би трѣбовало да се укори. За това категорически да се каже, че никакво нарушение не трѣбва да става по независимостта на печата и да тегли на отговорностъ инициаторитѣ.

Прѣдсѣд.: Значи г. Калчевъ като зема фактътъ, че Главний Управителъ признава да станалъ обискътъ, прѣдлага да се искаже скѣрбъ и да не става това въ бѣдѣще, послѣ да се накажатъ и виновнитѣ.

Д. Юрковъ: Отъ писмото на Главний Управителъ не може да се констатира, че той призналъ да станалъ обискъ. Казва само, че *чулъ* за него. Наистина отговорътъ не е такъвъ какъвто трѣбва да бѣде: не се питаше за това и да ли е законно станалъ или не обискътъ. Питаше се: да ли дѣйствително е станалъ и какъ е станалъ. Сега при такъвъ отговоръ ние не знаемъ да ли още на основа на турския законъ за печата е станалъ обискътъ, или на основа на другъ нѣкой законъ. Отъ тука произлиза и да не можемъ да знаемъ да ли има виновници или не. За това не можемъ само тъй да пратимъ прѣдложението на г. Калчева. Да влизаме още въ подробности, тогава може би ще стане се едно Постоянний Комитетъ да държи контролъ надъ всѣко лице въ управленията. Споредъ мене до колкото зная работата, всичко което трѣбва да направимъ е: да се произнесемъ да ли е въ сила тукъ турския законъ за печата или не. Послѣ трѣбва да видимъ да махнемъ 213 членъ отъ наказателния законъ, или пакъ да направимъ законъ за измѣнението му: Другояче незная какво можемъ да направимъ. Даже да имаме формаленъ отговоръ за въпроса, пакъ, до дѣто немаме законъ за печата, турскиятъ законъ, който макаръ да не е въ сила, могатъ на него да се основаватъ, додѣто некажемъ, че не трѣбва той да се приспособява, или додѣто не поискаме измѣненіето му. Върху отговора отъ Главний Управителъ не може да се земе никакво рѣшение, защото нѣмаме формално съобщение за работата, макаръ да я знаемъ частно.

Прѣдсѣд.: Значи въ заключение подкрѣпите прѣдложението на г. Хаканова: да се искатъ подробноститѣ отъ директора.

Юрковъ: Т. е. само казвамъ, че безъ да имаме формално съобщение не можемъ да земемъ никако рѣшение. А кое прѣдложение да подкрѣпимъ, то е друго: мога да гласувамъ или за едното или за другото.

Прѣдсѣд.: Тогава тургамъ на гласуване прѣдложение на г. Калчева.

Калчевъ: Напрѣдъ трѣбва да се гласува прѣдложението: да се искатъ свѣдѣния отъ Директора на Правосъдието. По самото си съдържание то трѣбва да прѣдшествува моето.

Прѣдсѣд.: Които сж за прѣдложението на г. Хаканова да си дигнатъ ржката. (Меншество).

Калчевъ: Моето прѣдложение е това:

Постоянний Комитетъ мисли, че, като свободата на печата е запазена отъ Органически Уставъ, никакво нарушение на неприкосновеността на жилищата не може и не трѣбва да се позволи, като исказва скѣрбъ за слу-

чая с печатницата „Напрѣдък“ Постоянний Комитетъ обръща вниманието на правителството да нази щото за напрѣдъ това да не се повтаря, като се распореди щото имитаторитѣ за станалия обискъ да се теглятъ подг отговорностъ. (Приема се).

Д-ръ Хакановъ: Ще моля да се забѣлѣжи въ протокола, че въздържахъ да гласувамъ за това прѣдложение, макаръ да не съмъ противъ него, защото не съмъ достатъчно освѣтленъ въ въпроса.

Съобщение № 2935 отъ Главний Управителъ, въ отговоръ на запитванието на Постоянний Комитетъ по прѣмѣстванието на прѣдсѣдателствующия на Пловдив. окр. углавно сѣдилище, Тончева, въ Т.-Пазарджикското, и замѣстванието му съ Т. Власаковъ.

Д-ръ Дагоровъ: (Слѣдъ като изложи въ какво състоеше запитванието, понеже отъ него бе подигнато). Въ писмото си Главний Управителъ не само отбѣгва да отговори прямо на запитванието, но даже натяква на Постоянний Комитетъ, че той е направилъ напрѣдъ едно законо-нарушение съ назначението на г. Тончева за прѣдсѣдателствующъ. Мисля въ това не може да се упрѣкава Постоянний Комитетъ, той не е направилъ прѣмѣстванието нито е назначилъ Тончева; ако то е станало отъ прѣдидшии Главенъ Управителъ и е било законо-нарушение сега той подновява сѣщото. Той казва, че Тончевъ трѣбвало да мине като кандидатъ прѣзъ Постоянний Комитетъ, въ това намира законо-нарушение. Съ туй обаче той се отказва отъ едно свое право да назначава приврѣменно на служба, както бившии Управителъ направи съ Тончева, безъ да прокара кандидатурата му прѣзъ Постоянний Комитетъ до окончателното му назначение за сѣдия. При това ако той намира законо-нарушение, че Тончевъ е назначенъ безъ да мине прѣзъ Постоянний Комитетъ, трѣбваше да непраща Тончева въ Пазарджикъ, ако го праща, значи прави сѣщото законо-нарушение. Та вслѣдствие на това и нѣмаше право да натяква на Постоянний Комитетъ за нѣкое законо-нарушение. Освѣнъ това Главний Управителъ дава нѣкои качества на Власакова, когото никой не може да откаже способността и специалността на Тончева. Колкото за третата точка да ли прѣмѣстванието е било съгласно 1 ал. на 61 членъ, на нея и неотговора. Прѣдъ видъ на всичко това права прѣдложение да се отговори, че Постоянний Комитетъ скѣрби за дѣто Главний Управителъ въ писмото си по прѣмѣстванието на г-на Тончева не само отбѣгва да отговори на запитванието, но натяква на Постоянний Комитетъ за такъво законо-нарушение, каквото самъ той повтаря, понеже прѣмѣстванието на Тончева въ Пазарджикъ за прѣдсѣдателя на окр. углавно сѣдилище е направено несъгласно съ чл. 29 отъ Н-о 11 притурка на Органическии Уставъ. И фактътъ е неоспоримъ, че Тончевъ, като специалистъ, стои несравнено много по-високо отъ неговия замѣстникъ. Колкото за третата точка на запитванието да ли прѣмѣстванието е съгласно 1 алинея на 61 членъ като не се отговаря на нея, значи Главний Управителъ признава, че е нарушилъ законътъ съ това прѣмѣствание.

Д-ръ Хакановъ: За Постоянний Комитетъ сѣдникъ Тончевъ не сѣществува има за него сѣдникъ Власаковъ. Директора на правосѣдието е прѣдставилъ Власаковъ за сѣдия съгласно Органическии Уставъ, той е сега такъвъ. Замѣстванието

му или отчислението му, както и за всички съдии, не може да стане освѣнъ поради прѣдвидениятъ случай въ Органическиятъ Уставъ. Ако може да се обвини въ нѣщо, може да се прѣдаде на съдъ или пакъ само прѣмѣсти, споредъ характера на вината му. Друго-яче, Органическиятъ Уставъ го гарантира. Постоянниятъ Комитетъ можеше да се възмути тогава когато ставаше честото прѣмѣстване на съдиитѣ. Сега не може да се поправи злото. Трѣбватъ по сѣщински сериозни и безпристрастни когато искаме да направимъ нѣщо по правосъдието, а не мѣрки необмислени. Г. Дагоровъ ако почиташе Постоянниятъ Комитетъ нѣмаше право да прави запитване защо се прѣмѣстилъ Власаковъ. Това прѣмѣстване всѣки би го направилъ като знае, че Тончевъ не е билъ назначенъ съдия въ Источна Румелия. Сега пакъ толко повече не е умѣстна прѣпорѣжката, която прави г. Дагоровъ. Когато по тоя начинъ се назначилъ Тончевъ, Постоянниятъ Комитетъ не е протестираалъ прѣдъ бившия Главенъ Управителъ. — *Бившиятъ* — говора за опрѣдѣление, иначе за мене се едно: — който и да е. — Сега Главниятъ Управителъ, подъ прѣдлогъ да възстанови една неправда, прави това прѣмѣстване. Исто — съ скѣрбъ го казвамъ — какъ се подиграва Постоянниятъ Комитетъ отъ Главниятъ Управителъ. Има право. Когато се взе рѣшението да се прѣмѣстватъ съдиитѣ Главниятъ Управителъ взе едно право на Постоянниятъ Комитетъ да си дава мнѣнието за всѣки съдия. Това е една грѣшка — и сега викайте колкото щете. Спорѣдъ това прѣмѣстване на Тончева е постѣпката праведна за Главниятъ Управителъ. Сега ако Постоянниятъ Комитетъ се възмущава; ако иска да се избавятъ нашитѣ съдилища отъ съдии като Власакова, Минкова и други, има право и трѣбва да направи това, толко повече, че срокътъ поставенъ отъ Органическиятъ Уставъ мина. И трѣбва нашето правосъдие да се прѣдставлява отъ хора способни. По очистванието на такива съдии трѣбва да стане както прѣдписва Органическиятъ Уставъ по законенъ пътъ. Главниятъ Управителъ наистина праща Тончева въ Пазарджикъ, но той посочва за виновенъ Директора на Правосъдието. И наистина послѣдний е отговорникътъ, а не Главниятъ Управителъ. Приемете едно прѣдложение, че 1) при назначението на съдиитѣ да се пази законътъ, 2) че не трѣбва да се мѣстятъ съдиитѣ и 3) че които сѣ изпълнили 4 години и сѣ некадѣрни да се очистятъ чакъ по-скоро. Това ако стане, азъ ще гласувамъ за него съ радостъ. Другояче само ще подигаме жлъчката. Прѣмѣстванията се ще си ставатъ, а ние се ще искаваме *скѣрбъ*.

Д-ръ Странски: За насъ случая е се еднакъвъ. Ако Тончевъ не е съдникъ, също и Власаковъ не е съдникъ, защото отъ насъ бѣше избранъ той за 4 години, които минаха. Колкото за въпросътъ да се очистятъ некадѣрнитѣ, така лесно не може да се рѣши. Рѣшението за прѣмѣстванieto на съдиитѣ не е толко голѣма грѣшка, както я прѣдставлява г. Хакановъ; не може единъ съдия да стои закованъ на едно мѣсто. Можеше да стане друго нѣщо: по неспособностъ, ако не нужно да се очислятъ до още нѣкое врѣме, да се настаняватъ на по-долни мѣста, но не се говори за това и азъ ще мълча. Колкото за самото писмо на Главниятъ Управителъ, тамъ се казва, че пращанieto на Власакова въ Пазарджикъ и замѣстванieto му съ Тончева, чиято кандидатура не минала прѣзъ Постоянниятъ Комитетъ било законо-нарушение, за да стане поправка на работата привежда Власакова въ Пловдивъ, а Тончева праща въ Пазарджикъ. Това е обаче избѣгване на едно за-

конно-нарушение съ друго законно-нарушение за това, въ случая, не трѣбва освѣтъ да се каже, че станалото законно-нарушение се поправи съ друго законно-нарушение отъ сжщата натура и по сжщия случай.

Юруковъ: Споредъ мене тоя въпросъ трѣбва да остане тѣй, а въ Областното Събрание по друго яче да се заинтересуваме съ него. Прѣмѣстванието на г. Тончева е станало по политически съображения, така както е станало и прѣмѣстванието на Власакова. Поне за напрѣдъ да глѣдаме да дадемъ на правителството таквъ тогъ, щото да не се повтарятъ работитѣ, както се ставали до днесъ. Щомъ правосъдието има политически характеръ, отъ него нѣма полза за страната, а само вреда. Относително въпроса: да ли прѣдмѣтната постѣпка на Главний Управитель е законна или не, то зависи отъ състава на Постоянний Комитетъ: ако болшинството е на Главний Управитель постѣпката му ще се каже за законна, инакъ -- незаконна. Въ Областното Събрание се зе рѣшение да се прѣмѣстватъ сждитѣ. Споредъ моето убѣждение, сждитѣ не трѣбва да се мѣстатъ, но отъ друга страна въ интересъ на правосъдието е особено сега въ насъ да се мѣстатъ.

Относително Тончева, мога да кажа, че го прѣдпочитамъ за сждия отъ колкото Власакова. Отъ друга страна, ако некакъ законно глѣдаме на работата, се ще излѣзе друго. Тончевъ има диплома, но тя не е пълна, не е законна, че въ нея има бѣлѣжката: „безъ право поступитѣ на должность“. Отъ друга страна Власаковъ е билъ сждия 5 години, получилъ е доста практика, която Тончевъ нѣма. Та тѣ двамата прѣдъ мене стоятъ помежду си на равна степенъ. За това да забравимъ до сега каквото е ставало, да глѣдаме поне за напрѣдъ да уредимъ нѣщо.

Д-ръ Странски: Азъ мисля, че е вѣрно това, което каза г-нѣ Юруковъ: истина дипломата на Тончева може да има бѣлѣжката: „безъ права поступитѣ на должность“. Но това не значи, че тя не е точна, тя е вѣрна. Ако се пише това, то е, че Тончевъ като чужденецъ да нѣма право да земе служба въ Руссия. Това го има и въ другитѣ държави.

Юруковъ: Въ Руссия отъ 1878 год. насамъ се направи едно отклонение отъ общото правило: като въ насъ се усѣщаше нужда отъ работници не се задържаха въ Руссия българитѣ въспитаници, приемаха се въ университетъ безъ да свѣршатъ гимназия и имъ се даваха и сега се даватъ дипломи съ забѣлѣжка, за да не оставатъ въ Руссия.

Д-ръ Калатиновъ: На нѣкои българи въ Руссия не даватъ дипломи такива каквито могатъ да даватъ въ Европа, но за туй причинитѣ не се тия, които казаха г. г. Юруковъ и Странски. Спорѣдъ закона въ Руссия човѣкъ, който е свѣршилъ гимназия, само той може да постѣпи въ университетъ; другоче не може. На българитѣ се направи едно исключение: българинътъ отъ реално училище може да влѣзе въ университетъ. Та че ако тоя, който е свѣршилъ университетъ нѣма диплома каквато могатъ да иматъ други, не е че не свѣршилъ университетъ, но че не е ималъ свидѣтелство отъ пълненъ курсъ на гимназия. А. Кабленковъ има пълна диплома, защото тамъ е свѣршилъ гимназия. Тончевъ нѣма сжщата диплома защото е свѣршилъ само реално училище.

Д-ръ Дагоровъ: Постоянний Комитетъ трѣбва да искаже скръбъ, че Главний Управитель въ писмото си не само че отбѣгва да отговори на запитванието

на Постоянния Комитетъ, но още натаква нему за нарушение на закона, въ което самъ той се увлича съ прѣмѣстванието на Тончева въ Пазарджикъ, което не е съгласно съ чл. 29 отъ 11 прит. на Органическии Уставъ. Освѣнъ Тончевъ е специалистъ и стои несравнено по високо отъ всички качества, които Главний Управитель приписва на замѣстникътъ му. Колкото до точката на запитванието: да ли се е зела въ съображение ал. 1 на 61 членъ отъ Органическии Уставъ, въ писмото нищо не се казва, та тая алинея Постоянний Комитетъ счита нарушена.

Юрковъ: Тогава като се каже, че едикой членъ отъ Органическии Уставъ е нарушенъ отъ Главний Управитель трѣбва да се подигне слѣдствие?

Д-ръ Странски: Моля г-на Дагорова да оттегли своето прѣдложение, да се съгласи съ моето, да се каже: *отъ писмото на Главний Управитель Постоянний Комитетъ заключава, че ако съ прѣмѣстванието на Власакова въ Пазарджикъ е станало законо-нарушение, то поправката на това не е освѣнъ друго законо-нарушение.*

Д-ръ Дагоровъ: Азъ оттеглямъ своето прѣдложение.

Прѣдсѣд. Тогава остава да се гласува прѣдложението на г-нъ Странски. (Приема се).

Съобщение № . . отъ Главний Управитель, съ отговора на Директора на Правосъдието, Ив. Салабашева, по запитванието на Постоянний Комитетъ, да ли той, директорътъ, въ отпуска по Европа е търгувалъ.

Д-ръ Хакановъ: Като дава тоя отговоръ г. директоръ, той се оправдава съ него: не ща да кажа, че ще лъжи. Но работата е, той не трѣбваше да остави дѣда си да го оправдава чрѣзъ в. „Марица“; Папазоолу тамъ бѣше писалъ, че г. Салабашевъ носилъ мостра на гюлово масло въ Европа.

Юрковъ: Отъ втората точка на отговорътъ не съмъ удовлетворенъ. Той казва тамъ, че билъ клеветенъ отъ нѣкой личенъ неприятель. Да се поиска обяснение отъ директора да каже кой е тоя неговъ „личенъ неприятель“, да може да стане по добро оцѣнение и се види да ли е лъжа или истина писаното по вѣстницитѣ.

Прѣдсѣд.: До тайноститѣ на хората не трѣбва да се влиза.

Д-ръ Хакановъ: Убѣденъ съмъ, че е прарилъ търговия, той казва, че ние не можемъ да му правимъ справка. Само едно е, че той опровергава това по единъ прѣзрителенъ начинъ: просто да бѣше казалъ: *не съмъ* и — свършено. Сега като има тоя отговоръ азъ нѣма да говоря нито тѣй, нито иначе. Постоянний Комитетъ каквото ще да направи.

Д-ръ Странски: Излиза, че трѣбва да се задоволимъ отъ тоя отговоръ. Ако пакъ не сме доволни, тогава да искаме повече нѣщо отъ директора за оправдание. Ако той е правъ, а въ вѣстницитѣ се пусналъ слухътъ злонамѣренно, да подигне процесъ срѣщо тѣхъ, или ако се окаже, че той дѣйствително се занимавалъ съ търговия, тогава той да се даде подъ съдъ. Но понеже не обичамъ много да се подигатъ процеси противъ печата, за това на миѣние съмъ да остане въпросътъ тѣй.

Юрковъ: Азъ само тѣй на смѣхъ говорихъ това: оттеглявамъ прѣдложението си.

Прѣдсѣд.: Значи писмата оставатъ за свѣдѣние.

Д-ръ Дагоровъ; Нашия комиссия прѣгледа поправителнитѣ бюджети. Когато ще се турнатъ на дневенъ рѣдъ всички, тогава ще дадемъ обяснение.

Прѣдсѣд.: Тогава нека бждтъ на дневенъ редъ въ идущиятъ вторникъ. (Прието).

Г-да, въ тия отговори на запитванията нѣма изпълнена една формалность, каквато изисква приличното сношение, т. е. въ края нѣматъ: „приемете“ и пр. Желаетъ ли Постоянный Комитетъ да се направи бѣлѣжка за това.

Д-ръ Хакановъ: Нека се почака; ако видимъ, че и въ други писма слѣдва това, тогава може да се забѣлѣжи.

Матеевъ: По-добрѣ на такива писма по сѣщия начинъ да се отговаря.

Юруковъ: Това е работа на прѣдсѣдателя: той каквото иска да направи.

Прѣдсѣд.: Азъ искамъ да зная какво е желанието на Постоян. Комитетъ.

Д-ръ Странски: По-добрѣ, каквото писмото се получи така и да се отговори.

Прѣдсѣд.: Тогава добрѣ.

(Край въ 4 часа слѣдъ пладнѣ).

Прѣдсѣдатель: **Т. Кесяковъ**

Подпрѣдсѣдатель: **Д-ръ Дагоровъ**

Членъ-Секретаръ: **Беневъ**

Секретаръ: **Ив. А. Шандаровъ**
